

σιν σφάλματα και παρατυπία, ἀμφότερα ἐγένοντο τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου και τὸ παραδοξώτερον—τῇ ἐγκρίσει τοῦ κ. Νομάρχου. Μετ' ἀνυπομονησίας διὰ τούτο περιμένομεν τί μέλλει ν' ἀπαντήσῃ ὁ κ. Νομάρχης εἰς ταῦτα, διότι δὲν εἶνε δίκαιον προϊσταμένη ἀρχὴ νὰ ἐκθέσῃ ἀδίκως ὑφισταμένην ἀρχὴν εἰς ἔλεγχον κατὰ τὰ ἐννέα δέκατα ἀνυπόστατον. Το μόνον ἀσθενὲς μέρος ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τοῦ κ. Δημάρχου εἶνε τὸ ἀφορῶν τὸν Δημοτικὸν Βίσιπράκτορα, ὅστις ἔπρεπε νὰ ἦνε παυμένος πρὸ πολλοῦ, πρὸτάσει τοῦ κ. Δημάρχου. Ἡ μᾶλλον ἀκριδέστερον ἔπρεπε νὰ ἔχῃ συντεταγμένην ἐκθεσιν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὅστις νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἠτιολογημένην πρότασιν παύσεως αὐτοῦ. Ὡς πρὸς μόνον τὸ σημεῖον τούτου ἀναμένομεν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου και ἀπολογίαν παρὰ τοῦ Βίσιπράκτορος.

Κατὰ τραούτω δὲ μᾶλλον ἐπιμένομεν εἰς τούτο, διότι ἐλπίζομεν νὰ διαταχθῇ προσωποκράτεις τῶν ἀνακτόρων, διότι ἐκ τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν Δῆμον ἐκ τοῦ ποσίου ὕδατος τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ὀφείλει ἡ ἀνακτορικὴ ἐπιχορηγία. Μέσα λοιπὸν τὴν Κυρίαν αὐτὴν!

Ἄλλ' ὅσα περὶ ἀφέσεων πιστώσεων τοῦ Δήμου ὁ χθεσινὸς Αἰὼν γράφει, ζητῶν νὰ ἐπιρρίψῃ τὴν εὐθύνην τῶν ἀφέσεων εἰς τὸν Δήμαρχον και συνάμα σημειῶν ὅτι αἱ αὐταὶ ἀφέσεις **παμψηφεῖ** ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου και κατόπιν θρηνηδῶν ὅτι ὁ Δήμαρχος ὕβρισε τὸ Συμβούλιον, διότι ἀντέγραψε τὸ ἀπλούστατον γεγονός, ἡ σύγχυσις αὐτὴ και ἡ παραζάλη ἐν τόσῳ μακραῖς και πλατεῖαις στήλαις τοῦ Αἰῶνος, ὅπου ἐν ἀνέσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφέρωται αἱ ἰδέαι, γεννᾷ ἐντύπωσιν προβαίνουσαν μέχρι ἰλαρότητος. Ὅταν δὲ ἀναμνησθῇ τις ὅτι ὁ γράφων ἦτο και πρῶτος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ἰλαρότης βεβαίως κορυφούται και δικαίως ἐρωτᾷ πῶς μεγαλόσχημος Δημοσιογράφος και

Δημοτικὸς Σύμβουλος τῆς πρωτεύουσας τοῦ θεοσώστου βασιλείου τῆς πρωτεύουσας ἀνακατόνη δλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἐν μᾶ και τῇ αὐτῇ στήλῃ.

Ἦτο καλὸς ὁ Δήμαρχος, ὅταν ἐν τόσῳ **παμψηφεί** ἀρμονίας ἐψηφίζοντο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου και ἐνεκρίνοντο ὑπὸ τοῦ νομάρχου δλα αὐταὶ αἱ ἀφέσεις. Τώρα πῶς μετεβλήθη ἀπὸ καλοῦ Δημάρχου εἰς σπάταλον, τούτο δεῖται ἐξηγήσεως. Καὶ διὰ μὲν τινας Συμβούλους, ἐν οἷς και ὁ Συντάκτης τοῦ «Αἰῶνος» τὸ κλειδί τῆς ἐξηγήσεως αἱ τελευταῖαι ἐκλογαὶ και αἱ ἐν αὐταῖς ἀποτυχίαι παρέχουσιν· ἀλλ' ἡ αἰφνιδία ἐξέγερσις τοῦ κ. Νομάρχου κατὰ μέτρων ἐπιτροπυμένων μὲν ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἐγκεκριμένων δὲ ὑπὸ τοῦ ἰδίου, αὐτὴ μᾶς φαίνεται ὀλίγον ἀνεξήγητος.

Δυστυχῶς δὲν ἀρκεῖ εἰς Δήμαρχος διὰ νὰ ἀναγεννήσῃ τὸν Δῆμον ἀπαιτοῦνται και δεκαοκτώ Σύμβουλοι οἵτινες νὰ συνεργάζωνται μετ' αὐτοῦ ἐν ἀφιλοκερδείᾳ προσωπικῇ και ἐκλογικῇ. Διεκρίνοντο ἐπὶ ταύτῃ τὸ παρελθὸν Συμβούλιον; Περὶ τούτου ἄς φωτίσῃ τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ ὁ «Αἰῶν», διότι και ἀναξιοπρεπὲς εἶνε τώρα εἰς τὰς παραμονὰς ἐκλογῆς Συμβουλῶν ἢ παρ' ἀξίαν ἀποθέσει τινῶν ἐξ αὐτῶν και ἡ παρὰ τὸ δίκαιον συκοφάντησις τοῦ Δημάρχου. Ὅταν δεικνύῃ διαθέσει χειμάρρου Δήμαρχός τις, τὰ προχώματα ἀνεγείρει τὸ Συμβούλιον· ἀλλ' οἱ Σύμβουλοι ἤνοιγον τὰς ἀγκάλας τῶν κοίτην εὐρείαν ὄνειροπολοῦντες νὰ περάσῃ ὁ χειμάρρος, ἐπὶ τὸ ρεῦμα τοῦ Δημάρχου μόλις ἦτο εἰς κατὰστασιν Ἰλισσοῦ. Προκαλοῦμενοι θὰ ἐπανέλθωμεν.

ΣΤΑΦΙΣ

Πάτρι· Ἀτμόπλοιοι ἀγγλικὸν **Rouhougk** παρέλασε δι' Ἀμερικὴν 5,020 βαρέλια στασιδοκαρπον λίτρας 1,294,

5 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 5

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

ΑΚΤΟΜΗΔ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 569)

Βεθυθισμένη ἐντὸς εὐρέας ἀνακλίντρου σπινθίζουσα τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ἐρσισινώφου, ἡ Κλαίρη, μὲ χεῖρας κρεμαμένας και ἀδρανεῖς, πλανῶσα ἀνά τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς της παρετήρει, χωρὶς νὰ βλέπῃ, τὸν θαυμάσιον ὀρίζοντα, ὅστις ἐξετυλίσσετο ἐνώπιόν της. Ἀπὸ μῆς ὥρας ἦτο ἐκεῖ ἀκίνητος, σιωπηλῆ, λουομένη ἐντὸς τῶν ἀπείρων τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, αἵτινες ἐδίδον λάμπιν οὐρανίαν εἰς τὴν κόμην της, μεταβάλλουσα αὐτὴν εἰς χρυσοῦν στέφανον.

Ἀπὸ τινῶν στιγμῶν ἡ μαρκησία παρετήρει τὴν κορὴν της ἀνψούως. Μελαγχολικὸν μειδίαμα ἐπεφάνη ἐπὶ τῶν

χειλέων της και διὰ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς θυγατρὸς της, ἤρχισε ν' ἀνακινή τὸ καλάθκι τῆς ἐργασίας της συνοδευόσα τὸ κίνημα τούτο μὲ προσποίητικὸν ἔσθβηχα.

Ἄλλ' ἡ Κλαίρη, ἀναίσθητος εἰς τὰς πτυχὰς ταύτας ἐπικλήσει, ἐμεινεν ἀκίνητος, παρακολουθοῦσα τὰς σκέψεις της μετ' ἐπιμονῆς. Ἡ μαρκησία πικαρισμένη ἄφηκε ἐπὶ τοῦ τραπέζιου της τὴν ἐργασίαν της και ἡμιγεγυρισμένη ἐφώναξε δίδουσα εἰς τὴν φωνὴν της τὸν ὄνομα ἐλαφρὰς ἐπιπλήξεως.

— Κλαίρη, ἡ Κλαίρη...
Ἡ δεσποινὴς Μπωλιὲ ἐκλείσει μίαν στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμοὺς της, ὡς διὰ νὰ ἀποχαιρετίσῃ τὸ ὄνειρον αὐτῆς, και χωρὶς νὰ κινήσῃ τὴν κεφαλὴν σηκώνουσα μόνον τὰς χεῖρας της μέχρι τῶν χειρῶν τοῦ ἀνακλίντρου.
— Μητέρα! ἀπεκρίθη.

— Τί σκέπτεσαι;
Ἡ Κλαίρη ἐσιώπησεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν, και συνωφρυνθὴ κάπως ἔπειτα ὅμως ἀναλαμβάνουσα τὴν γαλήνην της.

— Δὲν ἐσχεπτόμην τίποτε, μητέρα, ὑπέλαβεν αὐτὸς ὁ ζεστός ἀέρας μ' ἐνάγκωσε... Γιατί μ' ἐφωνάξατε;

— Διὰ νὰ μοῦ μιλήσῃς, ἀπεκρίθη ἡ μαρκησία μετ' ὕψους σχεδὸν ὀργίλου, γιὰ νὰ μὴ μένης τόση ὥρα ἐστὶ ἀσηχημένη.

Ἐξηκολούθησε στιγμὴ σιωπῆς. Ἡ Κλαίρη ἀνέλαβε τὴν ποχελὴ θέσιν της. Ἡ μαρκησία, κλίνουσα πρὸς τὰ ἔμπροσ, εἶχεν ἀπορίψει τὸ σάλι της, χωρὶς νὰ τὴν μέλῃ διὰ τὸν

774.—Αυστριακόν ἀτιμόπλοιον **Monarchis** παρέλαβε διὰ Τεργέστην 324 σάκκους σταφιδόκαρπον ἐκ λιτρῶν 54,315.
 —Αυστριακόν ἀτιμόπλοιον **Dide** παρέλαβε διὰ Σμύρνην 100 σάκκους σταφιδόκαρπον ἐκ λιτρῶν 11,330.—Αυστριακόν ἀτιμόπλοιον **Soupo** παρέλαβε διὰ Τεργέστην καὶ Βενετιάν 560 σάκκους σταφιδόκαρπον λίτρας 61,172.

ΚΡΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Χανίων :

Ὁ μέγρι χθές δευτέρος γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως **Ι. Γιανναράκης**, διορίσθη Σχολάρχης Χανίων! Μὴ σᾶς φανῆ τοῦτο παράξενον. Ἐδῶ εἰς τὰς δημοσίας θέσεις δὲν ἀπαιτοῦν μεγάλας γνώσεις καὶ εἰδικότητα, δύναται τις δὲ εὐκολώτατα ἀπὸ καπνοπώλης νὰ γείνη Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ παράξενεθῶμεν ἡμεῖς, οἵτινες εἰμεθα συνειθησμένοι. Ὡς λόγος τῆς ἀπὸ τοῦ διοικητηρίου ἀπομακρυνσεῖς του φέρονται τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ρώσου προξένου διατρέξαντα. Διότι ὁ ρώσος πρόξενος σὺν ὕβρισι κατὰ πρόσωπον καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν, διὰ τὰς ἐνεργείας, τὰς ὁποίας ἔκαμνε πρέχων εἰς τὰ προξενεῖα καὶ κατηγορῶν τοὺς πατριώτας του διὰ τὸ βακουφικὸν ζήτημα, παριστῶν ὅτι οἱ μὲν χριστιανοὶ ἔχουν ἄδικον, ἡ δὲ κυβέρνησις καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ δίκαιον. Ἐστὶν, τῷ εἶπε, παστρικά ὁ ρώσος πρόξενος, δὲν εἶσαι Κρῆς, οὐδὲ Χριστιανός, διότι ἄλλως δὲν θὰ μετεβάνεις καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους προξένους ἐνεργῶν ἐπανειλημμένως κατὰ τῶν συμπατριωτῶν σου». Σημειωτέον ὅτι, ὅτε ἐπανήλθεν ὁ κύριος οὗτος ἐκ Γερμανίας, ὅπου ἐσπούδασε καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤξεύρει τι, τῷ προϋτάθῃ νὰ διορισθῆ Σχολάρχης, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη, κατόπι προσηνέχθη νὰ διδάσκη εἰς τὸ τουρκικὸν σχολεῖον δω-

ρεάν. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι δίολου ἀπίθανον νὰ λαμβάνῃ καὶ τὸν μισθὸν τῆς πρώτης του θέσεως, διότι καὶ ἄλλοτε παραιτηθεὶς ἄπως ἐκτεθῆ βουλευτὴς τὸν ἐλάμβανε καὶ ἀποτυχῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς κατέλαβεν ἀμέσως τὴν θέσιν του.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ διπλῶν μισθῶν, σᾶς ἀνακοινῶ καὶ τὸ ἐξῆς περιέργων. Μανθάνω ὅτι ἀφίκετο ἐνταῦθα εἰς τελωνοφύλαξ ἐκ Πειραιῶς, Κρῆς τὴν πατρίδα, οὗτινος τὸ ὄνομα μοι διαφεύγει τὴν στιγμήν ταύτην. Ἄνεχώρησεν ἐκ τῆς θέσεώς του ἐπὶ ἄδεια—σημειώσατέ το—τούτέστι διατελεῖ πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἑλληνικοῦ ὑπουργείου, μὲ πλήρη τὸν μισθὸν του καὶ ἦλθεν ἐδῶ, ἐνθὰ διορίσθη διοικητικὸς ἀστυνόμος τῆς ἐπαρχίας Κισσαμίου...

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀλληλεγγύης μεταξὺ ὑμετέρας κυβερνήσεως καὶ ἡμετέρας διοικήσεως, σᾶς ἀνακοινῶ καὶ τοῦτο, ὅτι ἀνεχώρησε πρὸ τιμῶν ἡμερῶν ἐντευθεν εἰς κύριος, οὗτινος τὸ ὄνομα ἀγνοῶ, ἐφοδιασμένος μὲ συστατικά τοῦ Διοικητοῦ μας πρὸς τοὺς αὐτοὶ ἰσχυροὺς, ὅπως κατορθῶσῃ νὰ εἰσαγάγῃ τὴν κόρην του εἰς τὸ Ἀρσάκειον. Ἡμεῖς τῷ εὐχόμεθα καλὴν ἐπιτυχίαν, θαυμάζομεν ὅπως πῶς ὁ Διοικητὴς μας κατορθοῖ νὰ διαθέτῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι **ροσοφεία**. Γινώσκουμεν ὅτι ἡ ἀριστοκρατία σᾶς συμπαθεῖ πρὸς τὸν κ. Φωτιάδην, γινώσκουμεν πρὸς τούτοις ὅτι καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει **Χαυγαρομανίται** τὸν ὑποστηρίζουσι παρὰ τῷ Σουλτάνῳ. Ἡ δὲ ἦτο ὁμοῦς αἴσχος διὰ τὴν Κρήτην, εἴαν ἀνεχθῆ αἱ δύο αὐταὶ τάξεις νὰ ἐπηρεάζωσι τὰς τύχας τῆς καὶ νὰ τῇ ἐπιβάλωσι τὸν προατατευόμενον τῶν.

Ἦδὲν ἐδῶκεν εἰς αὐτάς ἐν μᾶθημα καλὸν ἀποροίψασα πρὸ τριῶν ἐτῶν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς τῆν σύμβασιν

ἀνεμον. Ἡ δεσποινὶς Μπωλιέ, στρέφουσα πρὸς τὴν μητέρα τῆς τῇ ἐδειξε τὸ μελαγχολικὸν πρόσωπόν τῆς. Καὶ ὡς νὰ ἐπανήρχετο μεγαλοφῶνως εἰς τὰς σκεψεις αἰτίνας πρὸ ὀλίγου τὴν ἐτάραττον ἐσωτερικῶς :

— Πόσον καιρὸν, εἶπεν, ἔχομε νὰ λάβουμε γράμματα ἀπὸ τὴν Πετροῦπολιν.

Ἡ μαρκησία ὕψωσε τὴν κεφαλὴν, ὡς νὰ ἤθελε νὰ δεῖξῃ ὅτι πολὺ καλὰ ἤξευρε περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Καὶ με φωνῆν τὴν ὁποίαν προσεπάθει νὰ καταστήσῃ ἥσυχον :

— Δύο μῆνας σχεδόν.

— **Ναί**, δύο μῆνας! ἐπανελάβεν ἡ Κλαίρη, σφίσασα νὰ τῆς διαφύγῃ εἰς στεναγμὸς.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ μαρκησία ἔχασε τὴν ὑπομονὴν τῆς καὶ σηκωθεῖσα ἀποτόμως ἐστάθη πλησίον τοῦ παραθύρου ἀντικρὺ τῆς θυγατρὸς τῆς καὶ λαβοῦσα τὰς χεῖρας αὐτῆς :

— Ἄλλὰ γιὰτὶ αἰωνίως σκέπτεσαι αὐτὸ καὶ σκοτίζεις τὸ μυαλό σου ;

— Ἄν δὲν σκεφθῶ τὸν Γάστονα, ποῖον θέλτε νὰ σκεφθῶ ; ἀπήνησεν ἡ Κλαίρη μετὰ πικρίας. Καὶ πῶς νὰ μὴ βασανίζω τὸ μυαλό μου, καθὼς λέγετε, διὰ νὰ ἀνακαλύψω τῆς αἰτίας τῆς σιωπῆς του ;

— Ὅμολογῶ ὅτι εἶνε δύσκολον νὰ ἐξηγηθῆ ἡ σιωπὴ του. Ὁ δούξ τοῦ Βλιγνὸ ἀπὸ πέρασε πλησίον μας ὀκτώ μεραὶς τὸ παρελθὸν ἔτος, ὑπεσχέθη ὅταν ἀνεχώρησεν ὅτι τὸν χεῖμῶνα θὰ ἦνε ἰς τὸ Παρίσι. Κατ' ἀρχὰς ἔγραψεν ὅτι πολι-

τικαὶ περιπλοκαὶ δὲν τοῦ ἐπιτρέπου νὰ φύγῃ. Ἐπειτα ὅταν ὁ χειμὼν ἐπέρασε ἐπαρασίση ὅτι περιμένει τὸ καλοκαίρι γιὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Τὸ καλοκαίρι ἦλθεν, ἀλλ' ὁ δούξ δὲν ἐρχεται. Ἴδου ὅπου εὐρισκόμεθα εἰς τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ Γάστων ἐπαύσε καὶ τὰς προφάσεις αὐτάς. Οὔτε νὰ μᾶς γράψῃ δὲν λαμβάνει τὸν κόπον. Ἄς παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκ μέρους του παρὰ ἀμελεία. Κόρη μου, ὅλα μετεβλήθησαν, καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ κύκλου μας δὲν ἔξυρουν πλέον νὰ εἶναι εὐγενεῖς.

Καὶ ἡ μαρκησία ἠνόρθωσε τὴν λευκὴν κεφαλὴν τῆς, λαμβάνουσα τὸ ὕφος τῶν μεγάλων κυριῶν, αἰτίνας τὴν περιεκύκλον μειδιῶσαι ἐντὸς τῶν ὠραίων πλαισίων, τῶν περιβαλλόντων τὰς εἰκόνας τῶν.

— Ἐν τούτοις ἂν ἦτο ἀσθενής ; ἀπετόλμησε νὰ εἶπῃ ἡ Κλαίρη, μὴ δυναμένη ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ὑπερασπίσῃ ἐκεῖνον ὃν ἠγάπα. Ἐάν του ἦτο ἀδύνατον νὰ μᾶς δώσῃ εἰδήσεις του ;

— Εἶναι πολὺ ἀπίθανον αὐτὸ, ἀπεκρίθη ἀσπλάγγως ἡ μαρκησία, εἴαν συνέβαινε κάτι τι θὰ μᾶς εἰδοποιούσαν ἀπὸ τὴν πρεσβείαν. Ἐσο βεβαία ὅτι εἶναι πολὺ καλὰ, ὅτι εἶναι καταχαρούμενος καὶ ροδοκόκκινος καὶ ὅτι ὅλον τὸν χεῖμῶνα ἐχόρευε κοτιλιῶν εἰς τὰ σαλῶννα τῆς Πετροῦπόλεως.

Νευρικὴ συστολὴ ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον τῆς Κλαίρης. Ὀχρίασεν, ὡς ἂν ὅλον τὸ αἷμά τῆς εἶχε συρρεῦσει πρὸς τὴν καρδίαν. Ἐπειτα βιάζουσα τὸν ἑαυτὸν τῆς νὰ μειδιάσῃ.